

fremmet en værdidebat ved indgangen til år 2000, hvor de forskellige politiske partier kan samles om, hvad det er, der har bygget vort samfund op, og hvad der er vore kulturelle rødder. Det er én af de ting, vi vil være stærkt optaget af det kommende år, ligesom vi vil være stærkt optaget af at få udbygget familiepoltikken.

Det sidste punkt, som jeg vil trække frem, og som jeg glæder mig over, når vi vedtager denne finanslov, er, at vi fortsat påtager os et stærkt ansvar for den tredje verden. For vi kan drøfte en masse politiske problemer herhjemme, men ser vi dem i en global sammenhæng, så er de jo små problemer. Når man rejser i Østeuropa og ikke mindst i den tredje verden, ser man jo, at der virkelig er behov for en massiv udvikling, og derfor er jeg glad for, at der er så mange her i Folketinget, som står bag, at vi fastholder vores fornemme indsats over for den tredje verden.

Men det, at vi fortsat yder et virkelig stort bidrag til en forbedring af livsvilkårene for vore medmennesker i den tredje verden, må samtidig følges op af, at vi er intenst optaget af, hvordan vi kan forbedre den udviklingshjælp, som vi yder. Det, at vi yder et stort bidrag, må hele tiden kombineres med, at vi er stærkt optaget af, hvordan vi kan gøre udviklingsbistanden bedre. Og forudsætningen for, at vi kan gøre det stabilt og virkelig kvalificeret, mener jeg er, at vi fastholder den høje bistandsprocent, og det er jeg glad for at et bredt flertal i Folketinget bekræfter, når vi vedtager finansloven om et øjeblik.

Formanden:

Hr. Kristen Touborg som privatist.

Kristen Touborg (SF):

Hvad er det egentlig, der sker med vores folkestyre i øjeblikket? Jeg tænker selvfølgelig på hele den opsigtsvækkende procedure omkring finanslovforhandlingerne, som har vakt oprigtig harme i store dele af befolkningen. Og den lussing, som Socialdemokratiet har fået i den anledning, var én, der sved.

Da jeg var på vej herop, hørte jeg en bemærkning fra statsministeren til finansministeren, der lød således: »Jeg troede egentlig, vi var færdige, men nu skal vi åbenbart i gang med privatisterne.« Og det siger måske i virkeligheden mere om, hvordan regeringen ser på folkestyret og demokratiet, end så mange andre ting,

og derfor valgte jeg rent faktisk at benytte min ret til at være privatist her, uanset hvad finansministeren måtte mene om det.

Når man som folkevalgt i Folketinget ifølge grundloven er en del af den lovgivende forsamling, kan man godt blive noget forundret over hele dette finanslovcirkus, for hvem er det egentlig, der lovgiver? Tilsyneladende har det store flertal af politikerne fra regeringspartierne og fire borgerlige oppositionspartier pantsat deres pligt til at lovgive ovre hos regnedrengene i Finansministeriet, hvor man lige i nogle snuhtag har ordnet de store problemområder.

I nattens mulm og mørke fik vi således en helt ny pensionslov, som kommer til at gå ud over et ukendt antal mennesker. Men det kan ikke være anderledes, har vores finansminister sagt. Lagde man det frem til åben debat i Folketinget, ville det aldrig blive vedtaget, har finansministeren ligeledes sagt til pressen.

Alt det dér med, at folketingsmedlemmerne deltager i debatten, for slet ikke at tale om den gode danske tradition, at alle berørte parter har mulighed for at deltage i det grundlæggende lovgivningsarbejde, alt det er altså blevet fejlet til side af finansministeren og hr. Anders Fogh Rasmussen. Og det værste af alt er, at det er accepteret af det store flertal af Folketingets medlemmer.

Jeg mener bare, at sådan en demokratiopfattelse er stærkt belastende for folkestyret. Og tiden er nu inde til at stoppe dette ekspertvælde. Nu må vi op på barrikaderne og værne om vort folkestyre. For det her handler altså ikke bare om, at statsministeren ikke har holdt, hvad han lovede i valgkampen; det handler nemlig også om, at nogle ganske få smarte teknokrater i de store partier har overtaget lovgivningsarbejdet. Og det kan da godt være, at de synes, at demokrati på den gammeldags facon er upraktisk og besværligt, men vi ved nu helt eksakt, hvad der sker, når det folkelige element sættes ud af spillet: Det giver skuffelse og vrede, hvad der jo er fuldstændig forståeligt.

Det er efter min mening flot, at så mange i fagbevægelsen har protesteret over den førte politik, men det er også helt åbenbart, at det er Socialdemokratiet, der har parkeret sig på øretævernes holdeplads, når der er blevet uddelt bank for næste års finanslov. Men sandheden er jo efter min mening, at de borgerlige har et mindst lige så stort problem, fordi deres partiledelse også har været med til at sætte folkestyret ud af kraft, for i det forløbne år har flere le-